

Bir Başarı Hikayesi: DMC

AYDIN Doğan ekonomide diyagonal denen bir büyüme stratejisi geliştirdi ve çapraz bir medya grubu kurdu. Bunun Türkçesi şu: Bir insanı medya dışındaki kazancıyla medyadaki tüm mecralara yatırım yaptı. Bunlardan bir tanesi de DMC yani Doğan Music Company adlı şirket oldu. Aydın Doğan genelde hazır medya markalarını satın alarak genişlemeyi denedi. DMC ise onun holdinginde sıfırdan kurulan birkaç tane markadan biri oldu.

Doğan Music Holding 2000 yılında faaliyete geçti. O

dönem ben o holdingde yönetici olduğum için şirketin kuruluş ve büyümesine bizzat şahitlik ettim. Aydın Doğan'ın sağ kolu timsah göz yaşlarına sahip sözde solcu (!) liberal yayın yönetmeni Ertuğrul Özkök'un kızı o dönem müzisyen olan Ercan Saatçi ile evlenmişti. Ercan Saatçi holdinge damat gitmişti (Bugün ki kafam olsaydı ben de gençliğimde eğitime yatırım yapmak yerine bir zengin aileye damat gitmek için çabalardım diyeceğim ama kader işte bize bir gülmedi). Damat Ertuğrul kayın babasına giderek Aydın Doğan bir müzik şirketi kurması için aklına girdi. Aydın Doğan buna 'tamam' dedi ve DMC adlı müzik şirketi kuruldu.

Allah var Sezar'ın hakkını Sezar'a vermek lazım şirket

sektöre bomba gibi girdi. Hande Yener'in doğmasına neden oldu, İlhan Şeşen'e ikinci baharını yaşattı, Mirkelem'i starlık mertebesine getirdi. Sezen Aksu ve Muazzez Ersoy'u transfer etti. Hem de ikisine de 500'er bin dolar transfer parası vererek. Şirketin başarılarını saymakla bitmez. DMC kısa sürede müzik endüstrisinin bir numaralı müzik şirketi oldu ve yaklaşık yirmi sene aralıksız müzik sektöründe pazar lideri oldu. Şirket başarıdan başarıya koşuyordu. Damat Ercan Saatçi'nin DMC'deki ömrü kısa

sürdü, güç zehirlenmesi dediğimiz ülkemizde çoğu zengin insanın yaşadığı amansız hastalığa yakalandı ve DMC'nin kurucu genel müdürlüğünden kovuldu. Aydın Doğan'ın damadı Ertuğrul Özkök'un damadını kovarak yerine o dönem şirkette genel müdür

yardımcılığına kadar çıkmayı başaran Samsun Demir'i atadı. Kader damatların kendi aralarındaki it dalaşından Samsun Demir'i karlı çıkartmıştı. Herkes "bu adam da kim? Ercan Saatçi giderse bu şirket batır" diye homurdanırken DMC saha kalktı ve asıl büyük başarılarına imza attı. Samsun Demir şirketi öylesine güzel yönetti ki bu dediğime Aydın Doğan'ın da dikkat etmesini istiyorum: Doğan Holding'in mutlak değer içinde medya grubunda en büyük parayı kazandıran şirketi oldu.

believe.

AYDIN DOĞAN MEDYADAN TAMAMEN ÇEKİLDİ Mİ?

michaelkuyucu@gmail.com
Prof. Dr. Michael KUYUCU
damgaweb@gmail.com

Aydın Doğan Türk medyasında en uzun kalan medya eğitimi olmayan ya da bir başka deyişle gazeteci olmayan tek iş insanıdır. Eskiler hatırlar, o dönem yaşamayanlar ise yazılanlardan bilir. Aydın Doğan'ın medyaya girişi Milliyet Gazetesini satın almasıyla başlamıştır. Milliyet'in satılması ise ciddi anlamda hazin bir hikâyeye sahiptir...

Sol Gazete nasıl susturuldu?

Yetmişli yıllarda sol duruşu ile adeta kapitalist Amerikalılara meydan okuyan bir gazete vardı. Bu gazetenin adı Milliyet'ti. Gazetenin yayın yönetmeni Abdî İpekçi'yi sahibi ise Karacan ailesinin ikinci kuşak ferdi Ercüment Karacan'dı. Milliyet gazetesini Ali Naci Karacan kurmuştu. Ali Naci çok usta bir gazeteci idi. İsmet İnönü ona Lozan ile ilgili bir kitap yazmasını rica etmişti. Ali Naci Karacan bu kitabı yazması karşılığında aldığı para ile Milliyet Gazetesini kurmuştu. Milliyet, burjuva Simavi ailesinin Hürriyet, Günaydın gazetelerinin aksine sosyalist gelekten gelen bir vizyona sahipti. Abdî İpekçi'nin de başa gelmesiyle gazete bir ekol olmuştu. Bu durum batıyı rahatsız ediyordu. Gazetenin satılması için gazetenin ikinci sahibi Ali Naci Karacan'ın oğlu Ercüment Karacan'a baskılar yapılıyordu. Bu satışa Abdî İpekçi şiddetle karşı çıkıyordu. Patron Ercüment Karacan ise onu dinliyor ve oda satışa direniyordu. Ne ölüm tehditleri aldılar ne rezil oldukları yaşadılar ama ikisi yılmadı. Derken ne ilginçtir ki 1 Şubat 1979 yılında Milliyet'in satılmasını istemeyen Abdî İpekçi öldürüldü. Yalnız kalan Ercüment Karacan ise kendisinin de aynı akıbeti yaşamasından korktu ve gazeteyi satma kararı aldı.

İşte o dönem çıktı karşımıza Aydın Doğan. Bir otomobil firmasının Marmara bölge bayisiydi. Gazeteye talip oldu. Ne garip bir tesadüf silsilesi değil mi? O sırada Karacan ailesinin üçüncü ferdi Ali Karacan ise yurt dışında eğitim alıyordu. Onun en büyük hayali Milliyet Gazetesinin üçüncü kuşak sahibi olmaktı. Baba Ercüment Karacan daha fazla dayanamadı ve 1979 yılında önce gazetenin yüzde 25 hissesini 1980'den sonra da tamamını Aydın Doğan'a sattı ve Türkiye'den çekip gitti. O dönem baba Ercüment ile oğul Ali Karacan arasında yaşanan diyalogları anlatan mektupları bizzat okumuş biriyim. Ali Karacan babası Ercüment Karacan'ı Milliyet'i sattığı için suçlamış ve ona ciddi gönül koymuştu. Baba Ercüment ise hem kendi hem de oğlunun hayatını kurtarmak için bu gazeteyi satmak zorunda olduğunu ima ediyordu. Böyle bir trajik hikayesi vardır Milliyet Gazetesi ile Aydın Doğan'ın medyaya girişinin.

Gel zaman git zaman Aydın Doğan, büyüdü ya da büyütüldü. Onu kader bilir. Birkaç yılda Türkiye'nin en büyük medya patronu oldu. En çok gazete onun oldu, en çok dergi onun oldu, en çok televizyon onun oldu. Gazetelerin dağıtım şirketi onun oldu. En büyük müzik şirketi onun oldu. Oldu da oldu...

Derken AK Parti ile arası açıldı. O güne kadar tüm siyasi partilere kök söktüren ve parti başkanlarını adeta canından bezdiren medya holdingi bu kez çaresiz kaldı. Dindi ama olmadı ve önce Milliyet gazetesini satma kararı aldı. Garip bir tesadüf değil mi? Medyaya Milliyet Gazetesi ile giriş yapıyorsunuz aynı medyadan çıkış yaparken yine Milliyet Gazetesinin satarak çıkışa başlıyorsunuz. Hikâyenin devamını herkes bilir. Doğan Medya Holding'in çok büyük bir bölümü 2018 yılında Demirören Holding'e geçti.

Medyadan çekilme devam ediyor

Aydın Doğan medya plazasını sattıktan sonra bir süre DMC adlı müzik şirketi, Doğan Burda Derdi grubu, Blu TV adlı dijital televizyon platformu ve SlowTürk adlı radyo ile yoluna devam etti. Çok ciddi bir küçülme yaşamıştı. "Blu TV'yi torunum için tuttum" diyen Aydın Doğan 2021 yılında şirketin yüzde 35'ini Discovery'ye sattı. 2023 yılında ise aynı grup hisselerinin tamamını satın aldı.

8 Temmuz 2024 tarihinde Doğan Burda Dergi Grubunu sattı ve böylece dergi yayıncılığında da tamamen çekildi. Bu çekilme

ile herkes Aydın Doğan'ın medyadan tamamen çekildiğini ilan etti ama böyle olmamıştı. Çünkü Aydın Doğan'ın 2024 yılının temmuz ayında iki tane medya varlığı daha vardı. Bunlardan biri holdingin 2000 yılında kurulan müzik şirketi DMC ve yine holdingin 2006 yılında kurulan Slow Türk adlı radyosu. 2020 yılında DMC'nin yüzde 60 hissesi (Doğan Music Company) Believe adlı Fransız müzik şirketine satılmıştı ama hala yüzde kırk Aydın Doğan'ın elindeydi. 6 Ağustos 2024 tarihinde Doğan Holding yaptığı açıklamada DMC'nin kalan yüzde kırk hissesini de yine Believe adlı Fransız şirkete sattığını açıkladı. Aydın Doğan böylece medyadan bir adım daha çekildi. Peki bu hamle ile birlikte Aydın Doğan Medyadan tamamen çekildi mi? HAYIR!

Doğan medyadan tamamen çekildi mi?

Tüm bu satışlara rağmen herkesin sandığının aksine Aydın Doğan tamamen medyadan çekilmedi çünkü Türkiye'de ulusal lisansla yayın yapan Slow Türk adlı bir radyo kanalı ve Romanya'da yayın yapan Kanal D Romanya adlı karasal televizyon kanalı hala onda! Üstelik ikisi de çok başarılı. Kanal D Romanya ülkenin en çok izlenen üç televizyon kanalından biri, Slow Türk adlı radyo ise Türkiye radyolarının en çok dinlenen sekizinci radyosu. Peki Aydın Doğan bu iki medyayı neden tutuyor? Bilmiyorum! Ancak bildiğim bir tek şey var oda Aydın Doğan'ın Türk medyasından yüzde yüz oranında çekilmediği gerçeği.

Aydın Doğan'a 2 soru!

Aydın Doğan koca medya imparatorluğunu elden çıkartıp Kanal D Romanya ve Slow Türk adlı radyo kanalını neden hala tutuyor? Demirören Holding Slow Türk adlı

Herkes iyi kötü dersler alabilir

DMC 6 Ağustos 2024 tarihinde tamamen Fransız BELIEVE adlı küresel müzik şirketine satıldı. Peki az önce iddiamı size kanıtlayayım mı? Bu satışın bedeli 38.275.245 Euro oldu. Yani 38 milyon 275 bin 245 euro! Euro kurunu ortalama 36'dan sayarsak bugünkü değer ile şirketin değeri 1 milyar 377 milyon 909 bin TL. Bu mükemmel bir rakam. Yirmi dört yılda şirketin kazandığı net karı da düşünün ve bu satış miktarına ekleyin. Bir yatırımın nasıl da değerlendirilerek yatırımına para kazandırabileceğinin en güzel örneğini göreceksiniz. Bunu şirketi yöneten Samsun Demir başarmıştı ve şirket Aydın Doğan'ın en başarılı şirketlerinden biri olmuştu. Üstelik bu şirket Doğan Holding'in en çok helallik alan şirketi oldu çünkü kimsenin hakkını yemedi. Peki bu kimin başarısı? Aydın Doğan'ın mı yoksa şirketi sırtında taşıyan ve sermayeyi düzgün kullanan yöneticisi Samsun Demir'in mi?

Aydın Doğan keşke medyada yani radyo- televizyon ve gazetelerinde çalıştırdığı yöneticiler de böyle insanlar olsaydı. İşte o zaman Doğan'ın 2018 yılında istediği helallığe herkes "helallii" diye yanıt verirdi.

Bu hikâyede 'kimin hakkı yendi, kim helallii hak etti veya etmedi' nin tasarufu bana düşmez. Onu Allah bilir ama Aydın Doğan bu medya yolculuğundan sadece Türkiye'nin değil tüm dünyanın alacağı çok iyi ve kötü dersler var.

radyoyu o dönem satın almak istedi ama satın alamadı. Acaba neden? Peki Aydın Doğan "Asla medyaya dönmeyeceğim" diyor ama hala medyada. Neden? Bu benim Doğan'a birinci sorum.

İkinci soruma gelince. Aydın Doğan holdinginin büyük bir bölümünü Demirören'e sattığında "herkesten helallik istemişti." Bunu istemesi çok normal. Türkiye'de gazetecilerin sendika haklarının yok olmasına liderlik eden, pek çok kişinin tazminat ve benzeri haklarına isteyerek veya istemeyerek konan bir medya patronunun her

kesten helallik istemesi çok normal bir şey. Peki Doğan çalışanları acaba bu helallii verdi mi? İşte burada benim kocaman bir soru işaretim var. Onlarca Doğan Holding mağduru tanıyorum. Otuz yıllık medya kariyerimde öntime istifa mektubu konarak beni kovan tek grup olan Doğan Holding'e hakkımı helal etti mi? İşte onu bilmiyorum. Ne dersin Aydın Bey sen yerimde olsan kendine hakkını helal edermiydin?

